

4.2.58, יום ג'

הוויכוח על בחירות יחסיות נדחה לשבוע ימים.

בבוקר בא אצלי דר. גליקשטיין - יורשו של הורגין בנשיאות האוניברסיטה של בר-אילן, שאלתיו מדוע אינו מתיישב בארץ. אמר שהוא ורבים בארה"ב מקבלים דעה בדבר מחות הציוניות, אבל... ואשר לאוניברסיטה - הוא מאמין שהיא חקיקת דור חרס של אדוקים סובלנים. הוא בעצמו לא חבר במטלגה, ואילו היה פה - היה אולי מצביע בעד מסא"י.

- קיבלתי תזמנה אגרון לארוחת צהריים בביתו. היה גם בה שבע רוטשילד, קומי ואשמו.

- בשש נמשחי לשעה וחצי עם המשלחת הצרפתית, שאלוני שאלוח פוליטיות על המצב במה"ת, חשש המלחמה, יחסיגו עם אירופה וכדומה. לאחר כך בא אצלי ביחידות יו"ר המשלחת והסביר לי המצב באלב"ור. מבחינה צבאית המצב הוטב (ככה אומרים לי זה שנים אחיות), חוק המסגרת נתקבל 80% של הישוב המוסלמי רוצה בשלוס.

- בהצק בא אצלי בלוטטיין. נוכחו גם הרי ושלוח. חזרנו על הוויכוח של יום שבת. מדי לתך שיתן כסף להוצאת ספרי המופת, והוא - בלוטטיין - הסביר שהוצאות חטרוכות שיש לו על עניני צדקה... המסכן. אמרתי לו כי איני מבקש אף פעם כסף מאנשים - ואני בטוח כי מפעל הרגומי סוזרי הבונה יבוצע.

סיפרתי לו כי היה אצלי נירלר סוופ והציע לי - אם יהיה לי צורך ואכתוב לו - ישלח המחאה על סיליון דולר. ולא כתבתי לו, וכינתיים מה.

נפרדנו לבסוף בידידות ובטרינו שאקרא לו יעקב (לא בייקוב) וחזר
יקרא לי דוד. הדי מקווה שמחר יקבל ממנו המהאה, לחואא שגרי המופת.
נראה.

5.2.58, יום ד'

בבוקר יצאנו לשדה בוקר - לחנוכה ארדיו-טליפון. בקטס האטרונת קונטי
שדה בוקר ביום 18.10.57. השתף קהל רב (לבני מקום זה) ושרם במרמי דברי
התחיל לעסוף בשם. השתקתי לתגיד מלים אחדות בטלפון לנשיא, אסטר פת
עד שבה ועד בכלל.

6.2.58, יום ה'

בבוקר יצאנו לסיור בהיאחזיות שכמה וניצנה. על פרשה אורכים פגשנו
אם היים והממליח שלו. טיירנו באטלים, במחנה העמיד להיות מרכז אדרבה למ.פ.,
בשלה (פידף) קציעות ובארומיים. בבארומיים היתה לי שיחה ארוכה עם בני
המושבים הנמצאים כאן, והבטיחו לי לענד הכניה מסקים למקום. מיכת טלפון
מחלקת ההתישבות סבור שאין תקווה להקים גח מסק. אמרתי לו כי אני מקבל דעת
מומחים כשאני היובית, כי דעת זו נוסדה על נטיונת. דעת טליליא אינו מקבל -
כי אינם יודעים שאשר, ואחר אולי ידע.

חזרנו לשדה בוקר אה"א.